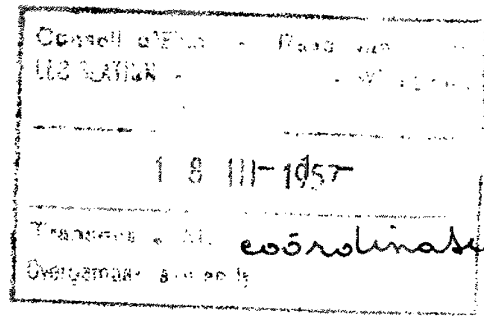
ML. L. 5602/2.

coördinatie(1)

ROYAUME DE BELGIQUE. KONINKRIJK BELGIE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT. ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Finances, le 24 janvier 1957, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "pourvoyant à l'exécution des articles 20 à 24 des lois coordonnées relatives à la taxe de circulation sur les véhicules automobiles", a donné le 13 février 1957 l'avis suivant :

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 24e januari 1957 door de Minister van Financiën verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "waarbij voorzien wordt in de uitvoering van de artikelen 20 tot 24 van de samengeordende wetten betreffende de verkeersbelasting op de autovoertuigen", heeft de 13e februari 1957 het volgend advies gegeven :

L'intitulé du projet ferait apparaître plus clairement le contenu de l'arrêté royal s'il était rédigé comme suit :

"Arrêté royal réglant le mode de perception de la taxe quotidienne sur les véhicules automobiles utilisés par des personnes n'ayant en Belgique ni domicile, ni résidence, ni établissement fixe".

L'article 3 du projet habilite les "succursalistes" à percevoir la taxe quotidienne. S'il est vrai que les bureaux de douanes sont, dans certains cas, pourvus de succursales, il n'existe cependant pas de grade administratif de "succursalistes".

L'emploi de cette dénomination est d'autant plus à condamner que le receveur des douanes est justiciable de la Cour des comptes, tandis que l'agent qui gère une succursale ne rend compte qu'au receveur dont il dépend. Pour éviter que se produise une confusion, surtout dans le texte néerlandais où l'on emploie les mots "ontvanger" et "hulpontvanger", il est proposé de rédiger le début de l'article 3 de la manière suivante :

"Les receveurs des douanes, les agents qui gèrent les succursales des bureaux de douanes, et, à la frontière belgo-luxembourgeoise...".

\+

\+ \+

.../...

L'article 5 du projet se borne à renvoyer aux dispositions légales qui punissent les infractions aux mesures d'exécution. Dans la rigueur des principes, cet article est inutile et pourrait être omis. Le Conseil d'Etat n'en propose cependant pas la suppression étant donné le but pratique poursuivi par un arrêté qui s'adresse à des personnes étrangères au pays.

\+

\+ +

Le texte néerlandais du projet serait de plus mieux rédigé s'il était modifié ainsi qu'il suit:

A l'article 1er, remplacer le mot "voorzien" par "bepaald" et le mot "afgeleverd" par "afgegeven".

A l'article 2, dire : "Prijs, model en gebruiksaanwijzing van dit boekje ... ".

A l'article 4, remplacer le mot "afgevaardigde" par "gemachtigde".

A l'article 5, débuter par :

"Overtreding van dit besluit wordt gestraft met de geldboete bepaald bij artikel 34 van voormelde samengeordende wetten betreffende de verkeersbelasting, onverminderd ... ".

A l'article 6, remplacer l'expression "is opgeheven" par "wordt opgeheven".

De volgende lezing voor het opschrift van het ontwerp zou duidelijker doen uitkomen welke de inhoud van het koninklijk besluit is :

"Koninklijk besluit tot regeling van de wijze der inning van de dagelijkse belasting op de autovoertuigen, gebruikt door personen die in België noch woon-, noch verblijfplaats, noch vaste inrichting hebben".

Artikel 3 van het ontwerp verklaart de "hulpontvangers" bevoegd tot het innen van de dagelijkse belasting. Al hebben douanekantoren in sommige gevallen wel bijkantoren, de administratieve graad van "hulpontvanger" bestaat niet.

Het gebruik van deze benaming is des te meer te verwerpen, daar de ontvanger der douanen onder de rechtsmacht van het Rekenhof staat, terwijl de beambte die een bijkantoor beheert alleen verantwoording moet doen aan de ontvanger onder wie hij ressorteert. Om alle verwarring, waartoe het gebruik van de woorden "ontvanger" en "hulpontvanger" kan leiden, te voorkomen, wordt voorgesteld het begin van artikel 3 te lezen als volgt :

"De ontvangers der douanen, de beambten die bijkantoren der douanen beheren, en aan de Belgisch-Luxemburgse grens ...".

+

+ +

.../...

Artikel 5 van het ontwerp verwijst eenvoudig naar de wetsbepalingen die de overtreding van de uitvoeringsmaatregelen straffen. Strikt genomen,is dit artikel overbodig en kan het achterwege blijven. De Raad van State stelt echter niet voor het te schrappen, gelet op het praktisch doel van dit voor vreemdelingen bestemde besluit.

\+
\+ \+

Bovendien zou de Nederlandse tekst van het ontwerp beter zijn gesteld, indien hij als volgt werd gewijzigd :

In artikel 1 vervange men "voorzien" door "bepaald" en "afgeleverd" door "afgegeven".

In artikel 2 zegge men : "Prijs, model en gebruiksaanwijzing van dit boekje ...".

In artikel 4 vervange men "afgevaardigde" door "gemachtigde".

Artikel 5 zou beter aanvangen als volgt :

"Overtreding van dit besluit wordt gestraft met de geldboete bepaald bij artikel 34 van voormelde samengeordende wetten betreffende de verkeersbelasting, onverminderd ...".

In artikel 6 vervange men "is opgeheven" door "wordt opgeheven".

La chambre était composée de

Messieurs : F. LEPAGE, conseiller d'Etat, président
de Heren : raadsheer van State, voorzitter

G. HOLOYE, conseillers d'Etat,
G. VAN BUNNEN, raadsheren van State,

P. COART-FRESART, assesseurs de la section de législation,
P. ANSIAUX, bijzitters van de afdeling wetgeving,

J. COOLEN, greffier adjoint, greffier.
adjunct-griffier, griffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. F. LEPAGE.

Le rapport a été présenté par M. G. PIQUET, substitut.

LE GREFFIER - DE GRIFFIER,

(s) J. COOLEN.

De kamer was samengesteld uit

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. F. LEPAGE.

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. PIQUET, substituut.

LE PRESIDENT - DE VOORZITTER,

(s) F. LEPAGE.